

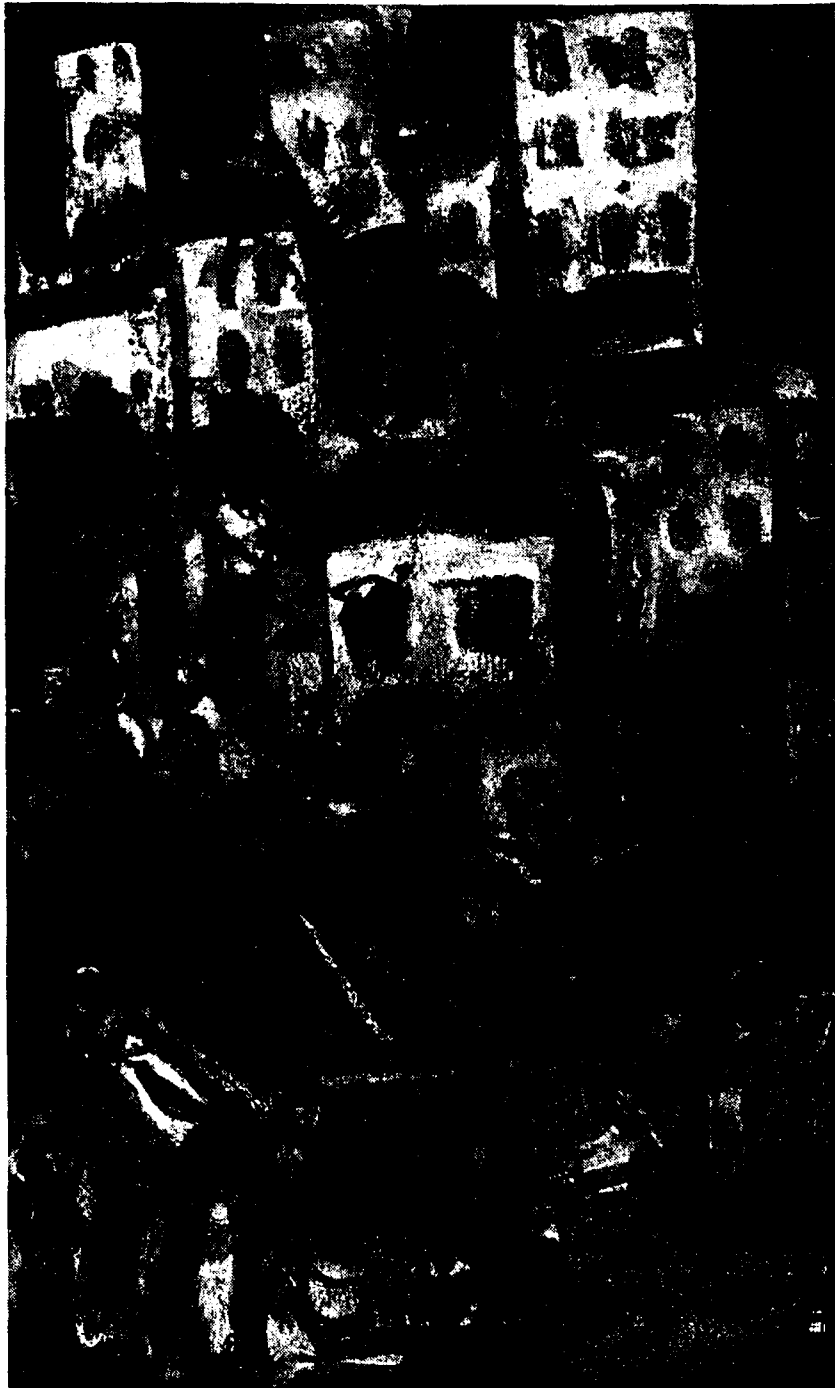
dig valami támaszért esdekelt a tekintete. Majd amikor meglátta a szörnyű romlást maga körül és a házak helyén maradt semmit, s itt-ott a mély gödröket, sírvafakadt.

Gergely odalépett hozzá. Megfogta a kezét és fájóan égő szemét a bombatölcsérre szegezve, az üresen maradt telkekre mutatott. De szólni még egyikük sem tudott.

Úgy tűnt előttük, hogy a végzet keze hozta össze őket az előbb, hogy eztán többé el ne eresszék egymás kezét. Élő, lassan ismét föllobbanó olthatatlan kis mécses volt az a köztük kigyult láng a halálsüvítő viharban...

Sokáig úgy érezték, hogy erkölcstelen volt az a pillanat...

És mégis akkor kezdődött Gergely és Juliska szerelme, ott a kis árok mellett...

GEORGES ROUAULT

LE FAUBOURG (olaj)